

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ, ਉੱਤਰੀ

ਰੇਲਵੇ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਕੈਂਟ, ਅਤੇ ਹੋਰ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 29.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਧਾਰਾ 226-ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ-ਕੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਕਰਨਾ-ਕੀਤੀ ਨਿਆਂਇਕਤਾ-ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ-ਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ/ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਠੋਸ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਹੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ/ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 4 ਮਈ, 1949 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੇਆਬੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.-ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਦੇ 30 ਮਈ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 3 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 1 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੇਲਵੇ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ। 17 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ, ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ, 4 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 3 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੈਕਸ਼ਨ*, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਫਤਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ 27 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੀਨੀਅਰ-ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੋਡ, ਖੰਡ 1, ਦੇ ਨਿਯਮ 135(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸਨ। ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 8 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ-ਪਰਸੋਨਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ ਨੂੰ, 1956, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ 19 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 9 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੇਲਵੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਠੋਸ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂ ਹੈ (*ਬਰਨ ਅੰਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (A.I.R. 1957 S.C. 38.)*) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਪਰ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਹੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਤਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ' ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਭਗ ਅਪਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ 135(d) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਫ਼ਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂਨੂੰ ਇਸ ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੈਂ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 31 ਮਈ, 1944 ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਨ.ਡਬਲਿਊ.ਆਰ., ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਨ.ਡਬਲਿਊ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 311(1) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ

ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 30 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100 ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ